

BORSSZEM JANKÓ

Nők az alkotmányban.

— Mikor a Duma s elmélete átment a gyakorlatba. —

Az öltöző és gyermek-szoba titkaiból.

Legjobb módja annak, hogy a gyermek mentől korábban szívja magába a parlamentáriszmust.

— No, ez az új képviselő jól ki fogja tölteni a helyét!..

— Sajnálom, pártvezér. ur, ma nem beszélhetek. Otthon felejtettem a gyémánt karpereczemet, pedig beszéd közben nagy hatást csináltam volna vele; s aztán a nyakamban sincs szalag.

— Vén gorombája! Elaludni az oldalam mellett!
Tudja meg, hogy mellettem meg Krajcsik sem szokott
aludni!

— Ugyan, tisztelt képviselőtársam, mulattassa a
kicsikémet, míg beszélek.

Pénzügyi interpelláció.

— Csalatkozik elnök ur, ha azt hiszi, hogy a ház-
szabályokra való hivatkozás engem kihoz a sodromból.

Legalkalmasb közbenjáró a pártok fuziójában.

— Már megint éjeli ülésre mégy, édesem?

— Ugyan ne félts, ne nyugtalankodjál. Bátran elbocsáthatsz; hiszen tudod, hogy mint képviselő sérthetetlen vagyok. Megvéd az a immunitás.

— Hová megint Emma, ilyen késő este?

— A klubba, fiacskám, az új pártalakulást elősegíteni. A miniszter azt mondta, hogy az én jelenlétem az esti ülésen, nagy befolyással lesz a fiatal képviselőkre. Ne aggódj, muczikám! Ha a szervezkedés a te kis feleségednek sikerül, megkapod a rendjelt.

— Először foglalom el az előadói széket. Reményelem, hatást csinállok föllépésem mel.

A szónokot minden oldalról melegen üdvözlik.

A delegáció.

UJRA itt van Budapesten
Delegátus népség.
Vonzó, új kép! Bizony isten,
Sohse volt ily szép még!
Smolka, Rieger, et consortes
Mind ott ülnek benne;
Számuk most már sürü sort tesz,
S ez csak kezdet lenne.

Pedig ők még nem is régen
Szélbaliak voltak;
Osztrák-magyar közösségen
Bíval panaszkodtak.
Delegációba menni
Vala bűn és véték;
De azért most benne lenni
Nem épen rosz néktek.

Milyen kár, hogy még nem vártak
Csak egynehány évet;
Mennyivel szebb társaságnak
Örvendezhetnének!
Ülhetnének Madarászszal
S Helfyvel egy sorba;
S szavazhatnák a hadügyet
Parancsolat módra!

Dr. Johann Kaiserschmarn

osztrák delegátus levele

a Leopoldina feleségéhez.

Budapest, október 20.

Kedves Poldikám!

Már egy hete, hogy tőled számüzve itt vagyok Fél-Azsia fővárosában, mely azonban távolról sem oly félős, mint a »Wiener Tagblatt« után hinnéd. Biztosítlak, hogy daczára német létemnek, még egyetlen egyszer sem ütöttek agyon. A czilinderemet kár volt otthon hagynom, mert itt az által tűnök fel, hogy nem hordok.

Mikor német voltomat emlegetem, azt nem kell oly szószerint venni, mert most oly idők járnak, hogy elővigyázó politikus nem igen szokott ezzel dicsekedni. Lejártuk magunkat, kedves Poldikám, Dr. Rieger, mihelyt nesztét vette az aquincumi ásatásoknak, rögtön idesietetett abban a reményben, hogy itt megtalálja a rég eltemetett »koruna česká«-t. Smolka pedig azon iparkodik, hogy változtassék meg az a nóta »Busul a lengyel«, »Busul a német«-re. Herbst & Co.-nak persze nem tesszik az ügyek állása és ő maga a mi »Deák«-unk, azt

mondta, hogy tán mégis kár volt azért a rongyos budapesti német színházért formális »magyarenheccz«-et kezdeni. Okosabb lett volna hallgatni, mert »magyar szövetség«, az most a jelszó. Cseh, lengyel, német, mind a Hungáriának csapja a levét. Ugy forgolódnak körülötte, mint a parvenuk serege az elszegényedett gróf kisasszony körül, a kinek ugyan hozománya nincs, hanem a ki által hoffähig lesz az ember.

Mivel asszonyról és házasságról beszéltek, megemlítem, hogy Schudjonpergi barátommal nagy politikai vitám volt. Ő ugyanis föderalista és azt mondja, hogy éljenek egymással a különféle országok nagyvilági házasságban, a nő ne törődjék a férjjel és megfordítva, a férj ne firtassa, mit csinál az asszony. Én ellenben mint centralista azt mondtam, hogy legyen egy centralis hatalom: a férj, aki parancsol, a nő pedig engedelmeskedjék. Természetesnek tartom, hogy te, czukergoserl, az én véleményemen vagy.

A Scháni gyerekeknek a sarkában légy. Az a vásott fiú az alatt a hitvány ürügy alatt, hogy félt a magyar durvaságtól, védelmemre le akar jönni. Meg ne moczsanjon hazulról! Meg tudom én védeni magamat ott, ahol ő szeretne oltalmamra lenni! Hanem a Vetti lányunkkal nem mondom, hogy le ne rándulj egyszer. Mert ezek a magyar fiúk, akiket mi odafent szeretünk rettenetes vad frátereknek tartani, igen józan ifiurak, akik mind törekednek egy kis hivatal után, ahol csöndes defraudatiókból tisztességesen eltartják családjokat. Nehmen und nehmen lassen, ez itt a jelszó. Hát ez nem is olyan barbár dolog; sőt ha meggondolom, szinte illatozik a civilizáció virágjától. Bécs e tekintetben kézzelfogható hatással volt ez országra.

Ami a magyar nőket illeti, nyugodt lehetsz. Én kerülgetem őket.

Már most pfrt di Gott, alti! Csókold a gyerekeket; a czilinderemet vasaltasd ki s küldjed utánam!

Dein treues Mannerl

DR. JOH. KAISERSCHMARN.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentiús.

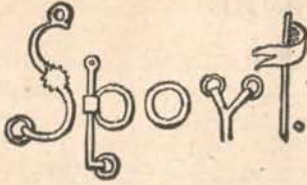
Azt mondják deficit lesz. No, akkor ez egyszer majd a lengyel vigad, meg busul a magyar. Rákosi is a lengyel fiuk tiszteletére olyan »pugyláriszal« kedveskedett, melybe mi tettünk.

Könnyen mulathatnak a mi kedves polyákjaink: tudják, hogy nem kapnak azalatt abszenciát.

Hanem azt mondhatom, hogy a hóteliér páratlan ve ndégszeretettel fogadta a lengyeleket.

Oszt ne busuljon még inkább a lengyel, mikor mulatni jön és alig rázta le magáról az uti port, kiviszik a kerepesi temetőbe!

A honvéd menház deputációjáról jutott eszünkbe, hogy a diákmenházat is megkéné nézni. Még ma elmegyünk a — zálogházba.

— The new turf again. —

Ce jeudi.

Krricsi dear,
Nagy sikerr! Tremondous success — and a Bislz excess! Hoch le nouveau turf! Porrzó korrzó — felsőház á turfion, felhőház á turf fölött — mylord and Gentlemensch, Budapest und Nyákáthurrn — tribunál és ál-trribün — famous, by Nyákáthurrn und Taxis! Tax is 6 flörrl. Trribunállrrá sok — de gazon gázolásrrá kifutjá, há ki nem futtátjá. Ingenious, by Marie Antoinette... ákárrom mondáni: Marie en toilette!

Ászondják: nincs páholy. Mikorr az egész turf egy nagy loge. »Grande loge«, mint á szábádkömüveseké. És ászondják: nincs korrlát. Hiszen örüljenek, hogy nem vágyunk eléggé korrlátolták árrá, hogy korrlátlanul ne muláthássunk. Meg áztán ászondják, hogy á plebs, á mob betolakodik á nóbel helyekre. No hát áztán? Én mellém épen két pirros-pozsgás mob-leány (la donna mobile) kerrült, de én csöppet sem bántám, sőt inkább bántottám és egész bánting-kurrát csináltám nekik pirros Pozsegá megyében. (Há náthám volná, azt mondanám hogy: begyében.) No, nekem nem igen ártott. Csák ázt sájnálom, hogy á Pufinella comtesse meglátá és elfintorgáttá az órrát féltékenységből. Jalousie, kérrlek, októberben! Ridiculous, by Zwicktórríá! Áz egyik demogrrráczia, áfféle dádá (tákáros dada dodue) ászondjá nekem hogy: »ne izéljen már az urfi!« Én meg ászondom rrá hogy: »nem vágyok én urrfi, hánem turfí«. Alkálmi vicznek nem rrosz, mi? Tudod, »Occasion«, az mindig olcsóbb.

És futottunk mint lord Derby, mikorr Epsombán az Ascot-cupot ákárjá elcsipni. »Bálvány« a mátáorr. Hurrah for young Bálvány! Lovát, lovát, egy lovát egy kirrálýságerrrt! Indítványozom, hogy á Sugárrutát nevezék el rrólá Bálvány-utczánák. És csak kétéves! Ez á legsikerrebb duálizmus á világon. Isolani még mindig igen léger ló; el is vitte á St. Léger Bécsebe. Köszönjük az ilyen exporrót, melyből csák ex-sportt lehet. Poor »Bánk-bán« poorrul járrt. Mindig is mondtám, hogy nem érr az semmit. Nem is mentem be sohá á nemzeti színházba, há ötet ádták. Most végre megbukott, egy-szerr mindenkorrá! Bah, Kátóná dolog! Arrá váló á vizes árrok, hogy ott szeghesse á nyákát, áki Hátszegrre rröstel menni. És áztán áddig járr á torrsó á vizes árrokrá, mig eltörrik. You see, Krrics of my soul, hogy á turfnek á drrámaturgiárrá is mily kedvező befolyásá ván.

Ázérrt sportsmant á nemzeti színház élérre! Hádd legyen minden dár ráb »Telivérr«.

Sur ce, dearest Krrics, by Saint Patrick, á pátrriciusok szentjérre mondom, hogy márrádtám
Yours truly

WONOLCS.

„Nix Magyarisch!“

VAGY:

A bécsi szerkesztő és dolgozótársa.

A dolgozótárs következőkép ír:

»A magyar nemzet példátlan barbársága immár jónak látta levetni a civilizáczióknak még külső mázát is és egész féktelen vadságában mutatkozni. Csakugyan e két fogalom: un-gar és roh tökéletesen fődözi egymást. A magyaroknak utóbbi időben irányunkban követett eljárása oly magas foku brutalitásról tanuskodik, hogy nemcsak feljogosít, hanem ugyszólván kötelez is bennünket a legerélyesebb represzáliákra.

Szeget szeggel! Gyökerestül ki fogunk irtani közülünk mindent, ami magyar.

Reszkess magyar! Soha többé nem fogjuk sem Deákat, sem Széchényit, sem Tisza Kálmánt az »oesterreichischer staatsmann« czimmel megtisztelni.¹

Sem Lenaut, Saphirt, Beck Károlyt, de még Petőfit, Jókait vagy Aranyt sem »oesterreichischer dichternek.«²

Kitagadjuk közülünk Sonnenthalt, Becket, Bigniót, nem ismerjük el őket többé »oesterreichischer künstlernek.«³ Sem Lisztet, Richtert vagy Goldmarcot »oesterreichischer musiker«-nek.⁴

Valamint nem Munkácsyt, Wágnert, vagy Zichyt »oest. Maler«-nek.⁵ Sem oesterreichische historikusoknak Szalayt, Horvátot, Salamont, Palaczkyt.⁶

Ezentul soha többé nem fogjuk Zubovicsot, Salvit, Szekrényessyt vagy Zmertychet »oesterreichischer sport held«-nek nevezni, sem Kisbért, Kincsemet, Tallóst stb. a »Zierden der oest. Pferdezzucht« közé számitani, sem a tokajit az »osztrák« borok királyának.

Nix Gollasch, nix Paprika, nix Czardasz, nix magyarisch! Csak a tiszta-ujlaki nemzeti bajuszpedrőt hagyjuk meg a magyarnak, hogy durvaságának ajkon termő lófarkát sodorithassa föl vele.

¹ Hm! Bajosan fog menni, hát akkor mi maradna nekünk?

² Megálljon Herosztrates! Hiszen megnépteleníti a feketesárga Parnassust!

³ Fialat barátom! Hát a Wolkenschlager vagy Kulisszen-reiszzerrel dicsekedjünk?

⁴ Mit mivel, örült? Hiszen akkor a csehek kegyelmére szorultunk!

⁵ Uram istenem! Itt meg a lengyelére!

⁶ Akkor megmarad az egy Alexander v. Patuzzi, azt pedig felfüstölheti.

⁷ Ön egy vandal, communard, petroleur! Hát semmit se akar nekünk hagyni? Azt kívánja, hogy a sportot külföldről importáljuk? Ifju barátom, czikke kitünő, hatásos, hanem közlése rosz vért szülne a magyaroknál és a csehek malmára hajtaná a vizet, hagyjuk tehát abba a dolgot. Itéljen fölöttünk a történelem!

A Szerk.

A KOSZORUS KOSZORUZÓ.

*Kis-Körösön egy kis házat,
Ahol én születtem,
Koszoruznak – s koszorumat
Elviszem én Bem apónak,
Ki alatt elestem.*

Phylloxerion,

az az:

az zewlew tetuecnek, vajis francz feergecneoc

dílásuc az Bachus istenseeghneoc az ew felszeeges
magiar zewlew kertjebenn.

Tovabbad telyyes

CHRONICÁJA

az rettenetes hartzoknak, az melylyecet vitez **Kemeen Gábor**
uram

Tetu Commissáriussaji veeghez vittének vala

A. D.

MDCCLXXX.

Az jövökneoc okulásukra eekes veresebe szedte

Ns. Tsipkedy Pulex

az octalan állatoc tudománjánac juratus-doctora.

(Befejezés.)

Erre már kiugrik híres Mónár Esvány,
Mokra tudománya olyan mint a posvány.
A kit belémászat, bennreked örökre,
Nem puskáz tetüre, sem pedig törökre.

»A ki szalvétába ójtott tudománya!
Igy kezdi — »cserzetlen gimpli alkotmánya!
Tetü csábitgató, a farát faragó!!
Bliktri, subiczki! A szer csupán csak a bagó!

»Tudom én a szerit, tudom én a módját,
A tetü irtásnak a csakompakomját,
Háromezer huszárt jó bakával együtt
Rendeljeteck, tüstént itt legyen e helyütt!

»Aztán bagót nekik, tiszta pihadórest,
Megtanitom én a tetünek a mórest!
Vitézek rágjanak, vitézek pökjenek,
A tudományomból így részesüljenek!»

»Téteessék a próba!« rivall mostan Gábor
S utána rivallja már az egész tábor.
Három álló napig szerzeg a köpésök,
Hirdette is eztet fáradt köhögésök.

De a fillokszéra a huszár kávéban
Vigan uszik, szinte kényes parádében,

Nyugszik most a zsidó Ábrahám ölében;
Erre Mónár Esvány nincsen jó kedvében.

»Ugyan, ugyan kérem!« — szóla erre Miklós,
Az az alacscai, (a bora nem siklós —
Leve olyan enyhe akár a mályvává:)
A legjobb ellenszer a gyöngyösi kávé!»

»Visontai Laczkó, a ki fölfedezte,
Kóstoltatta sűrűn, aztán kikérdezte:
Kinek hogyan smakkol? azonták savanyó
Csak egy pipálhatja: maga Csiky Sanyó!»

»Dallos Kemény Gábor, Györgyös Aladással,
Szunyogra ágyúzó nagy Gyulai Pállal,
Ők is kostolgatták e nem vallott kudarczat,
Hiszen vágtak tőle rettenetes arczat.»

»Igaz — mondja Gábor — tüstént legyen próba!
Gyöngyösi kávéval be a rottyóba!
Zsákszámra pörkölve, tisztszámra megfőzték,
Öntötték, locsolták, a meddig csak győzték.

De már e tetünek — ennek nincsen mássa,
Neki még ettől sem lett has-csikarása!
A kávé-kúrának az lett az ő vége:
Kárba ment Miklósnak a minisztersége.

»Oba májni Hean! — mondja Franczi Kerntler,
Ósbuda burgere, muszáj magyar ember.
»Tesz isz jó goncz einfoch wie'n Columbus sein Ei!
Zwegu wos hátt ma tenn d' Mengi Bolizei?»

»Zwegn wosz losz ma uns do no füll szekirn?
 Loszn ma holt' Reblaus einfoch arradirn!
 Do hohn mir jo unseren kud'n Taiszelek,
 Szongsz eam a Wurt, ea mochts jo glei vom Fleck!«

»Vakapád!« dörög most Szalay műborász,
 Mérgek a németre, m'nd benne kotorász.
 »Fel kell olvastatni az én programomat.
 A republikánus nagy hitvallásomat!«

»Lássak szőlötétit, mely nem pusztul tőle,
 Vesszek, ha csak egy is kimászik belőle!«
 »Tétessék a próba!« parancsolja Gábor,
 »Fogja be a fülét most az egész tábor!«

Süketnéma fel is olvasta ott nyomba
 Megrendült a tetű a szörnyű programba:
 Nem dögölt el ugyan a löllel létül,
 De mind szertefutott, száguldvá szusz nélkül!

»Urám, urám! de gerek alásan!
 Nem jó rend fan iten a naty szalapásban!
 Aszta kénszénéged a Carbsulfonátot,
 Kel pele fisdellni, hoty fogát hatyná ott!

»Fóna asztad ety gáz, eszted a gáz gecke,
 Güll a feldpe atni etynihán csebecske,
 Lesz majd ollan pides, lesz akkora büzi:
 Reblaut pizonosan uszákpul elüzi.«

Szóla Staub professor szépen undzovájter —
 Volt sectió nélkül már Sectionsleiter;
 Büzöltek is osztán vagy tiz vármegyében —
 Pipálta a tetű teljes jó kedvében.

Az empusá-oltás és a miskarolás,
 Lépre-csalogatás, bagó praeparálás,
 A gyöngyösi kávé, vas rendőri szabály
 És a többi dolog csepecskét sem használ.

Szóla erre Gábor: »jőjjön immár Wartha —
 (Két hüvelykkel hosszabb mint a magna charta):
 Vele együtt jőjjön a goromba Herman
 Esze ennek ügyis a sörényében van!«

Ezek el is jöttek jól fölfegyverkezve,
 A tábor azután hamar meg volt veszve.
 Rettentő lombikot jó Warthához vágott,
 A sörényes pókász tyúkszemekre hágott.

Emeő minden eszét kezébe fogdosta
 S Kénesei Kenő hátához vagdosta;
 Programját hős Szalay Fuchsin bömbölgeti,
 Alacskaí borral Miklóst ölögeti.

Glóbusznyi bagóból Esvány szörnyet köpött,
 Mindkét patájával a gimplire szökött;
 Cserhádi a léppel szörnyen hadonászott
 S evel Gábor urnak a hajába mászott!

Vitéz Kerntler Franczi torkaszakadtából
Patrol után ordít; Staub meg a javából
Széknéneget bocsát, mint Octopus tentát —
Szóval mindenfelé rettentő attentát!

Sivit a röpirat, szakad mint a zápor,
No ezt megsínylette dallos Kemény Gábor;
Sokaknak ott maradt foga meg a haja
S a szőlőtetűnek? — ma is kutyabaja!

*

Veegh elmeelkeedés.

Ezekkel az fegyverekkel szelidítették meg az emberi negédség; mert hiszenni bochdhatott volna Isten az Egyiptombelieknek bűntételekre Oroszlánokat, Tigriseket; mindazáltal mégis ilyen apró állatotskákát, ugymint Tetveket támasztott rájuk, hogy azokban tetszenék ki az mennyei hatalom s annál nyilvánosabb lenne az emberi erőtlenség.

Az nemes Vad Kert.

Sarah Bernhardt.

Sarah, Sarah mindenütt —
Elöl, hátul, középtől,
Sarah a műkritikában,
Sarah a sport-rubrikában,
Sarah alant Sarah fent,
Sarah kívül, Sarah bent.
Hírli nyugat, dél, éj, kelet,
Vonal alatt, vonal felett,
Üres hintó mély öblében,
Nyöstény heringnek ölében,
Vezércikkben, téviratban,
Képcsarnokban, kirakatban,
Sarah pöre és szokése,
Kopenhági működése,
Sarah baja, veszedelme,
Dühe, bíja és szerelme,
Hol ecsetje, hol vésője,
Hol fűzője, hol fésűje,
Hol szárazon, tengelyen,
Hol hullámszó tengeren,
Légkajói memoírok,
Görccsös szellem kommentárok
Imitt, apott, erre, arra,
És a többi, etcetera.
Város, falu, hegy és völgy —
Él caetera és a többi —
Ily roppant tért hogy tölthet ki
Ilyen roppant sovány hölgy!?

*

Titán Laczi a koronában.

Ismét egy siker,
mely a másé!
Soká voltam ellene
Drukányi.

Vártam, hogy lesz
Bukányi — s lett
mégis Mukányi! Nem
hiába mondja a latin
dálnok: Nititur in
vetitum, qui vult evi-
tare Charybaldim.

Azt vártam, hogy
mindennel fog talál-
kozni e darab a kö-
zönség színe előtt,
csak tetszéssel nem.
S mégis tetszik ez a

proletársadalmi diribdarab. Midőn Faraonak a hét kövér
József jelent meg álmában, előre látta az inséget. Majd
járultok még elem kunyorálni. De ők, anélkül hogy meg-
vizsgálják vállukat, vonítják. Anélkül hogy ismernék
darabomat, vonítanak. Nekem úgy tetszik, hogy azért
kapták vállukat, hogy a feléről nézzenek engem. De ez
nem bénítja erőmet. Már az első sorban ott a hatás. Ex
unguento leonem! Láherlikk!

De mit használ, bárha annyit átkozódok is, ameny-
nyi csak az égről lefer? Minek hányjak baglyot a falhoz?
Vademecum sine qua non! Ez legyen ezental jelszavam.
Harmadszor is benyujtom. Három a grácia igazsága!
Végre Apollóban Fortuna fog mosolyogni rám.

Azt hiszitek éhemet csak vizzel fogom csillapítani
s szomjamat nem? Hogy a fűbe harapok s így lakom
jól? Rubicon est jacta! A sült gesztenye nem fog többé
a szátokba repülni.

Héliosz arany szekerén még hármat sem rikkant a
kakas és megindítom ellenetek a harcot! Remegtek, jól
tudom. Jól tudom azt is, hogy akkor nem lesz kerék,
amelyet meg ne oldanátok; nem lesz csizmaszár, a
melybe szívetek ne sülyedne; nem lesz elöttetek nád és
berek, a mely mögött el ne illannátok; s nem lesz ucczu,
a mely után el ne vetnétek magatokat.

De nem folytatom az Eris-almát — az akasztott
ember üvegházában nem jó kötéllal dobálózni. De meg-
szenvedtek bele ti is, képviselői annak a szekérnek, mely
Thespist jelenti. A csekély árnyék is előre vethet még
nagy eseményt. Ez lesz az a sárkányfog, melyből fenye-
getőleg kel ki a lavina. Azt hittétek, fölösleges vagyok,
mint harmadik kerék a gőzhajón? De látom már derülni
a napot — dies ira, dies studio!

Pauli, kapucziner mit zeksz hausbrót und lére
csibuk!

Apró hírek.

± **A lengyeleket** fogadó egyetemi bizottságnak állítólag nincs pénze. Ennek okául azt mondják, hogy a comit  elnöke Pogány. Pogánynak pedig nincs krisztusa.

+ **Torma tanár** azt állítja, hogy a szétrombolt amfiteátrum átellenében a Nemezis temploma állott. Kérdés, hogy ennek a papjai is vindobonai sornalisztok voltak-e?

= **Somoskeőy Géza** beadványt intézett a tud mnyos akadémiához, melyben kifejti, hogy mennyire helytelen legujabb t rv nyk nyv nkent b ntet d  kodexnek nevezni.

> **Dr. Rieger László** annál nagyobb joggal kívánja a magyar-lengyel szövetségbe harmadiknak a cseh nemzetet, mert a magyar és lengyel között most is egy »Bem« képezi az összekötő kapcsolatot.

± **Franciaországban** most meg a karmelita atyáknak teritik ki a csuhaj t. Az egyiket, pater Florentinust, az m...i hercegn  fogadta magához. Ez lesz az igazi »házi barát.«

= **Sokan szidják** a kormányt a nagy ad ert. Pedig egy sincs, aki szivesen ne fizetne annyit, mint a kalocsai érsek: 70,761 frt és 35 krt.

□ **Ez a 35 krajczár** olyan forma, mint mikor Arany Jánost azért h muln  meg valaki, hogy nem vót a magyar helyesirás ellen.

△ **»Ott van fel l, ahol  n  l k,«** mond  Jókai s nem ment M.-Vásárhelyre, hanem Kis-K r rsre.

Ω **Ezen való örömében** Szász K r lynak nemcsak verse, de maga is, erd lyiesen szólva, »oda v lt.«

* **A b csi lapokat** der re-borura kobozzák el. Egy uj auto-Taaffe.

* Iszonyu!

A szerk.

Börzeviczy W. M.  lczei.

Az  budai amfite trumot is megmutattuk a testv rekn k. Ugy látszik, már teljesen ismerik a viszonyainkat. Hazamenet azt mondja egyik k nekem, hogy a nemzeti szinház balettj r l meg a k rus r l itélve, az ember inkább Torm t, a r g szt, mint Podmaniczkyt az ujt t, tartaná a szinház intend s nak. (Gall wie alt!)

r l itélve, az ember inkább Torm t, a r g szt, mint Podmaniczkyt az ujt t, tartaná a szinház intend s nak. (Gall wie alt!)

ATHEDRAI BÖLCSESSÉGEK.

Hogy eddig  gy össze-vissza magyar zst m, azszal igazsolom magam, hogy a tanrendet, csak most voltam képes elsj tatani.

Hogy a medence se csont elferdülését láthassák, ime itt van ez s a friss csontv zs, melyen már nincs h s.

Tessenek látni, itt áll előttünk ez s az ember, betegem fek dve.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Frondeur. Ha nem Goli thot terit le is, de paritryaja jól r p t — »Vas szerkesztő.« A küldeményben sok jó kerül; az a »tout de bruit

pon t une omelette« csak az  jt l után  lmosan olvasgató, francziául nem tud  correctornak tudand  be. Kiv ns g t csak januártól kezdve teljesithetj k. — **G. J. (Bpest.)** Rettenetes! . . . tehat jó. — **Sids.** Most is megelégedéssel nyugtázzuk a beccses bolondgomba-f z rt. Ama rovatunk akkora hatással jár, hogy f l : egy kis idő mulva már nem is lesz mivel kitölteni. Tart tőle  n is? — **S. A.** Ha kevesebb is mint a multkor, de csak akadt a mostaniban is. — **K. S. (Szgd.)** Annyira már nem megy a sajtószabadság! Elég azt megkoczk ztatni hogy: egy huron pendülnek. Megforditva: hova gondol  n? — **Becsel.** Be rj k vele, ha a legvadabb részeket, a lap- és a sorszám megjelölésével hozzánk beküldi. Bővebben e bogr szattal nem foglalkozhatunk. — **P. J. (Dmszl.)** Az egyik nem tud németül a másik nem tud magyarul. Nyilván cseh k. Azokat pedig most nem opportunus kifig r zni. — **„Annonymus.“** A német fenyeg t  poem t ide igtatjuk, gyönyörködjenek benne többen németek s remegjenek tőle többen magyarok:

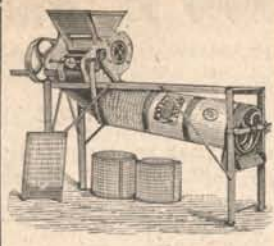

Sie Redakteur sammt Ihren Spi gefellen
Kann man u messen, die im Aufsat K rzelhuber mit Ihren Faden
Seilen nach der Ellen

Notabent zeigen Sie Hohlk pfe
Starf geschmiert mit Paprika Spef
Ihre langen B pfe.

Eredetije, 1 o. 6. krajczár lefizetése mellett egy hétig naponkint látható a déli órákban, a »B. J.« szerkesztőségében. A befolyó összeg egy német nyelvtanra van szánva, melyet a nemes költő a f. hó folytán tőlünk  tvehet. — **B. B. (Dbr zn.)** Valóban unicum: azt t virni meg az »E-«-nek, hogy Sz. azért nem csatlakozhatott az ünneplők seregéhez, mert az éjjel nagyon mulatott. A fiatal t rt n znek diszes helye fog jutni az ok datol  historikusok sorában. — **M. (M. Sglt.)** Mély megilletődéssel veszünk t dom st Mok ny Berci barátunk megsz k ltalanit s r l s ha a »Csihaj« naptárra való nagy k sz lk d s b l kih moz dik, megk rj k, a sz rny  esetnek apróra való elbeszélésére. — **H. A. (N.-K za.)** Olvashatatlan. Annál inkább olvasható a ezimiratban a »t rsos g.« — **F. A. (Sprny.)** Már a táska a kezünkben, lábunk a perronon volt, midőn boldog szándékaink vasutj n hirtelen kizökkent a vagon s Muszáj, a kérlelhetetlen kalóz, az  r m sz g ld  mozdonya mellől a hétköznapi munka dudv s ugar ban nyekergő eke mellé parancsolt vissza. Ez a bus keleti parabola legyen bánatunk kifejezője. Csak sohajunkat, k sz net nk t küldhetjük. U. st. B. w. g.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Legjobb eredeti	osztályozásra Mayer-féle	alkalmas trienrök
16,000 gép forgalomban.		Kérem a gyári- jelvényt kivánni.
30 érem		

Az
„ATHENAEUM”
könyvkiadó-hivatalában
Budapest, Ferencziek-tere 3. sz.
Athenaeum - épület, s általa
minden könyvkereskedésben
kapható:

Az életből elvesve.

Beszélek.
Irtta: **JÓKAI MÓR.**
Három kötet ára 3 frt.

A ragyogó tolu iró ez újabb szépirodalmi dolgozatainak gyűjteménye oly gazdag és változatos tartalommal jelent meg, mely alkalmat nyújt a közönségnek, hogy kedvencz írója sokoldalú tehetségének legkülönbözőbb sajátságaival megismerkedhessenek. Tárgyai tulajdonképen az életből és pedig a magyar életből meríti ugyan, de pl. a »Rendkeddik éjszakában« átesap ama térre is, hol élénk képzelete egészen szabadon röpködhet, míg a »Rendkívüli nőkben« a világ történelmének nagy tárházából keres anyagot. Kiváló érdeket kölcsönöz a gyűjteménynek, hogy a közlemények tekintélyes része napló-szerű följegyzés, melyben a Jókainál oly megkapó közvetlenséggel ellelálhatatlan vonzza magával az olvasót. A »Hajdan, most és valaha« címűnek pl. a Svábhegy képezi színterét. Jókainak a kedvencz helye a hol, mint e közlemény végnélmerője mondja, »pihenés akar.« A harmadik kötet főrészt olaszországi utazásának leírása tölti be, ritka megfigyeléssel, élénk színekkel, érdekesen festett utirajz, melyben a klasszikus föld hatása az író lelke s a benyomás meleg közlekedélyére oly varázst kölcsönöz e kiváló bájjal irtt memoirinak, mellyel kevés »utileírás« dicsekedhetik az irodalomban.

A változóságban pártját ritkító, de mindenütt költői tartalmu gyűjtemény bizonyára a legkedvesebb olvasmányok egyike a lesz magyar közönség előtt.

MOLIÈRE MŰVEI:

- A képzelt beteg. Ford. Berczik Árpád . . . . . 80 kr
- Sganarella, vagy azt hiszi, hogy meg van csalva. Fordította Szász Károly . . . . . 40 kr.
- A férjek iskolája. Fordította Szász Károly . . . . . 40 kr.
- A szeleburdi. Ford. Paulay E. — A kellettnek. Ford. Kemény K. — Scapin csinyei, a Sicilián. Ford. Puky J. Egy kötetben . . . . . frt 40 kr.
- A nők iskolája. Fordította Szász Károly . . . . . 40 kr.
- A nők iskolájának bírálata. Ford. Szász Károly. . . . . 40 kr.
- A pórul járt negédesek. Fordította Szász Károly . . . . . 40 kr.
- A szerelem mint orvos. Fordította Várady Antal . . . . . 40 kr.
- A kénytelen házasság. Fordította Szász Károly . . . . . 40 kr.

Továbbá : legdivalóbb termékei között foglal helyet.

TRÉVANNES JAKAB.
FRANCZIA REGÉNY.
IRTA **VINCENT JAKAB.**
Ára 80 krajczár.

Vincent Jakab (egy fiatal hölgy írói neve) ezen e ső műve oly tehetségről tanuskodik, mely íróját azonnal a Revue des deux Mondes munkatársává emelte. A kitűnő iránylyal irt regény nemes iránya, mely a »szenvedélyek« összejűtközését a költelességgel csak még izgatóbbá teszi; a helyzetek érdekteljes elerthésége, a magasabb szempontból felfogott költői igazság szolgálatát; az egyes személyek plastikailag kidomborított alakítása, oly olvasmányúvá teszik e kis munkát, mely a határozott műélvezet mel ett még az elégedettség kedves érzetét is hagyja hátra az olvasóban. A házas férfiak szerelmes viszonyainak érdekes themája új és megkapó formában dolgoztatott itt fel és az egészen alapul szolgáló erkölcsi eszme, mely szerint a nő, ki költelességeiről megfélekedzik, nem tarthat többé számot társadalmi állásának előjógára — tanulságos, vonzó és tartós értékű művé teszik e kedves kis kötetet.

UJ MAGYARORSZÁG

magyar jelenről, magyar jövőről.

Irta
ASBÓTH JÁNOS.
Ára 1 frt 50 kr.

Asbóth János nem tartozik a csüggedők közé. Ő hisz egy nagy Magyarországban, a magyar nemzet multjához hasonló, nagy jövőjében. Hogy miért hisz benne, hogy mikép gondolja letesíthetőnek: azt fejti ki e könyvben. Mint az anatóm, a physiolog, úgy kutja a nemzeti élet minden körének vitkait, és nem egy könnyen talál az olvasó együtt ennyi eszmét, mely egyaránt meglepne és meggyőzne.

Tartalma a következő: Előszó. — Politikai áramataink az utolsó évtizedben. I. A szabadelvű áramlat. II. A conservatív áramlat. III. Az elszakadást políika. — Nemzeti műveltségünk. — Korszakunk művelési ideálja. Munkácsy legújabb képéhez. — Ellésétt esemete. Szépirodalmunk fejlődéséhez. — A székelyek és a magyar jellem különöléségel. — Eszmék a magyar faj hivatásáról.

Előszavában következőket mondja: »Nemzetünk nevezetes korszakát éljük. Nem az élvezés és a pihenés kora, hanem nehéz munkáé, küzdelemé. Panaszkodhatik ezen a kiselkű: az igaz férfisz boldognak fogja magát vallani, ha nagy célú nagy küzdelemre alkalma van. Eredve hosszú pihenésből, félszázad óta újra hatalmasan küzd a magyar nemzet, hogy felemelkedjék a homályból régi fényére, megillető posztójára. — Váltaoznak a küzdelem esélyei. Váltaoznak lelkesedés és csüggedés. De úgy lehet, hogy a döntő bajvivás a mai nemzedéknek fog jutni. A nemzetnek meg kell feszíteni minden izmot, a legnagyobb erőfe zítésre van szükségé mind-n téren. — Az itten összejűtkött cikkek, melyek közül az első négy ideál folyóiratokban már megjelent, de melyek csak együtt véve nyerhetik meg valódi értelmüket, e küzdelemben keresik fel a nemzetet. Hirdetni akarják hangosan a célt, magasztalni akarják a nemzet nagy erőnyekét, ostorozni a nagy hibákat, hogy lelkesüljünk, bátorodjunk győzzünk.

De Sardes marquisnő.

Regény egy kötetben.
Irtta: **Daudet Ernő.**
Ára 1 frt 40 kr.

A francia regényirodalom egyik legújabb termékét nyújtjuk e műben a magyar olvasónak. Daudet Ernő neve világhírű, az ő lélektani rajzai, az érdeket lebilincselő meséi és szellemes előadása a művelt olvasó előtt becsültó tette névét és keresetté műveit. A regény, melynek címét fentebb leírtuk, ezenkívül kiválik a rendkívül érdekes szövésényes történet által, melynek körében mozognak az író alakjai. A regény hősnője egy kalandornő, ki az apa s fia közé állva, majdnem egy tragikus megoldásnak az okozója. A költészet kerüje sugározza be e művet, mely a francia regényirodalom legdivalóbb termékei között foglal helyet.

GROSSMANN J.
váczi-
körut **BUDAPESTEN,** 76-dik
szám.

DUMAS SÁNDOR érdekesb regényei

potom áron!

„Gróf Monte-Christo“ 12 kötet 7 frt 20 kr. helyett, csak 3 frt 60 kr.
„Margit királynő“ 6 kötet 3 frt 60 kr. helyett, csak 1 frt 80 kr.
„Monsoreani hölgy“ 8 kötet 4 frt 80 kr. helyett, csak 2 frt 40 kr.
„Negyvenötök“ 8 kötet 4 frt 80 kr. helyett, csak 2 frt 40 kr.
„A három testőr“ 6 kötet 3 frt 60 kr. helyett, csak 1 frt 80 kr.
„Husz év múlva“ (A »Három testőr« folytatása) 8 kötet 4 frt 80 kr. helyett, csak 2 frt 40 kr.
„Bragelonne gróf“ (A »Három testőr« vége) 18 kötet 10 frt 80 kr. helyett, csak 5 frt 40 kr.

Az egész gyűjtemény 66 kötet, 39 frt szerre helyett csak 19 frt 80 kr.; egy-egy kötet meg. A könyvek egész ép és új állapotban vannak, mire nézve czégünk teljes felelőséget vállal. Kimerítő könyvjegyzékek — leszállított ár regényekről is — kivánatra ingyen és bérmentve.

BUDAPEST
(IV. egyetem-utca 2. sz.)
DOBROWSKI & FRANKÉ
könyvkereskedés.

MARTINY F. H. és FIA

Buda-
pesten

Váczin'ca
19. sz.

Ajánlja sajátkészítményű legfinomabb tajtgyártmányait.
Kivánatra árjegyzékek bérmentve küldetnek.